

under 10de September 1817 affluttede Tractat samt den kongl. Ref. af 27de Januar 1818 angaaende russiske Undersaatter i Norge og Sverige, som grundet paa en Overenskomst med Rusland og som et Tillæg til den nævnte Tractat, skulde meddeles Storthinget i Genhold til Grundl. § 75 Lit. g, samt at dette skulde underrettes om, at Kongen havde tiltraadt den hellige Alliance og Garantien for Schweizforbundets Opretholdelse. En med de forenede Stater i Amerika affluttet Tractat kunde ikke fremlægges, fordi den endnu ikke var ratificeret.

Storthinget i 1815—16 havde i en Adresse (ovenfor S. 409—13) anmodet Kongen om at indlede Underhandlinger med Barbareffstaterne om Aerkjendelse af et norsk Handelsflag m. B. I Storthingets Møde den 26de Martz 1818 blev det, efter Forslag af Agent Sødring, med 68 mod 2 Stemmer besluttet i en Adresse til Kongen at begjære Underretning om Udsalget af disse Underhandlinger. Efterat den i denne Anledning modtagne Meddelelse havde været Gjenstand for Committee-Behandling, udsærdigede Storthinget under 14de September en ny Adresse, hvori udtaltes Ønske om, at Kongen, saasnart og forsaavidt de Banskeligheder, der indtil denne Tid havde hindret Indlebelsen af disse Underhandlinger, vare bortryddede, vilde lade disse Underhandlinger indlede og fortsætte, da Storthinget holdt sig forvisset om, at det norske Folk vilde anvende Alt, hvad billigt og muligt var, for at afholde Udgifterne i denne Anledning. Regjeringen indstillede, at denne Sag efter naadigst Befaling maatte blive nærmere foredraget gennem Udenrigsministeriet. Ved den under 26de October herover afgivne Resolution blev det paalagt den norske Regjering, da Foræringer sædvanlig maatte gøres, inden Underhandlinger med Barbareffstaterne kunde aabnes, at oplyse, hvor stor Sum den norske Statskasse hertil kunde affæe. Men da Kongen ansaa det gavnligt og tjenligt for de norske Handelsflibes Sikkerhed, om de førte det for de forenede Riger bestemte Unionsflag, vilde Hs. Maj. tillige indtil Videre have til-

ladt de Førere af norske Handelsflibe, som maatte ønske det, i alle Farvande at bruge Unionsflaget, dog uden Split og Lunge. I fornøyet Indstilling af 4de Decbr. 1818 oplyste Regjeringen, at den norske Statskasse for Tiden Intet kunde affæe til de omtalte Foræringer, men indstillede, at Kongen vilde befale opgivet det omtrentlige Beløb. Under 21de s. M. resolverede Kongen, at da der ikke havde sig Fond til den her omhandlede Udgift, kunde der for Tiden Intet foretages ved Sagen, hvorhos det tilføedes, at Omkostningerne antageligvis vilde løbe op til omtrent 100,000 Spd.

Denne Sag, hvis Documenter efter Storthingets Bestemmelse ikke bleve trykte, kom paany under Behandling paa Storthinget i 1821.

Følgende Ansøgninger om Naturalisation behandledes paa Storthinget i 1818:

1. Fra dansk Sølieutenant Ludvig Nyberg (jfr. S. 404). Enstemmig indvilget af Storthinget den 26de Martz.

2. Fra Cand. theol. Johannes Emilius Rosenqvist, danskfødt. Mod 1 Stemme indvilget s. D.

3. Fra Hans Fredrik Clausen, danskfødt, bosat i Farsund. Enstemmig negtet af Storthinget den 23de April.

4. Fra Thomas Christian Larsen, danskfødt, bosat i Farsund. Ligeledes negtet s. D.

5. Fra dansk Sølieutenant Barmann (jfr. S. 404). anbefalede ikke af Committee, men blev dog af Storthinget den 23de April mod 2 St. indvilget.

Strax efterat Storthinget var sammentraadt, indberettede Statsrevisionen til Thinget, at den ikke havde modtaget nogen Statsregnskaber (jfr. S. 609 f.), og erklærede at ville, saafremt Thinget Intet derimod havde at erindre, offentliggjøre de den tilstillede Forklaringer om Statens Indtægter og Udgifter for Aaret 1816, saaledes som skeet var for 1815. Efterat en Committee (Sibbern, Hold,

Storthings-Efterretninger

1814—1833,

udgivne efter offentlig Foranstaltning.

1ste Bind,

indeholdende

Rigsforsamlingen og det overordentlige Storting 1814 samt
de to første ordentlige Storting 1815—16 og 1818,

bearbejdede af

H. Munk og M. Birkeland.

Christiania.

Jacob Dybbøds Forlag.

1874.